

Nr 617

Av herr **Johnsson** i Skoglösa m. fl., om statsbidrag med hela kostnaden för lärare vid lantbruksundervisningsanstalterna.

(Lika lydande med motion nr 523 i Första kammaren)

Enligt gällande bestämmelser utgår statsbidrag till kostnaderna för lärare vid lantbruksundervisningsanstalterna med 90 procent av kostnaderna för avlöningar åt fast anställda lärare och vikarier och för obligatoriska arbetsgivaravgifter för dessa m. m. I fråga om timlärare utgår statsbidrag med belopp som bestämmes av lantbruksstyrelsen, dock med högst 14 kronor per undervisningstimme. I jämförelse med statsbidragen till kostnader för lärare vid andra jämförbara yrkesskolor är grunden för detta statsbidrag otillfredsställande.

De centrala verkstadsskolorna kan sägas utgöra en motsvarighet till lantbruksundervisningsanstalterna såväl i fråga om huvudmannaskap som den geografiska omfattningen av rekryteringsområdet. Till kostnader för lärare vid dessa skolor utgår statsbidrag med 100 procent av den faktiska kostnaden, undantagandes ersättning för sjukvårdskostnader som emellertid inte torde spela någon nämnvärd roll i detta sammanhang. Även för andra skolor är lärarkostnadsbidraget bättre än för lantbruksundervisningsanstalterna.

Då det måste vara en riktig princip att det statliga stödet till skolor på jämförbara nivåer i detta hänseende är av samma omfattning oavsett näringsgrenstillhörighet eller belägenhet, föreslår vi att statsbidraget till kostnader för lärare vid lantbruksundervisningsanstalter fr. o. m. den 1 juli 1961 skall utgå med 100 procent av kostnaden, beräknad på sätt som nu sker. Kostnaden för en sådan höjning uppgår för budgetåret 1961/62 till ca 1,1 milj. kronor. Det av departementschefen förordade anslaget, 10,88 milj. kronor, bör uppräknas med detta belopp.

Det nuvarande systemet för statsbidraget till lärarkostnaderna vid lantbruksundervisningsanstalterna företer emellertid även i övrigt vissa brister. Bl. a. medför det ett omfattande administrativt arbete, som synes onödigt. Kostnaderna måste redovisas i detalj och följaktligen också granskas i detalj vid bestämmandet av statsbidraget. Från sådan synpunkt sett vore ett system av den art som tillämpas inom folkskoleväsendet att föredraga.

Nämnda system innebär att bidragsgivningen inte grundas på den faktiska kostnaden utan på s. k. normallönekostnad. Det bör prövas om inte

en sådan metod kan tillämpas även beträffande lantbruksundervisningsanstalterna. När normallönekostnaden lägges till grund kanske statsbidraget vad varje enskilt år beträffar inte står i direkt motsvarighet till den faktiska kostnaden. Det bör dock vara möjligt att ge systemet en sådan konstruktion att statsbidraget sett ett antal år i följd motsvarar den nivå som avsetts. De avvikelser som då kan förekomma olika år emellan uppväges av den administrativa besparing, som vinnes vid övergång till ett sådant system. En övergång till statsbidragsgivning grundad på normallönekostnad får dock inte innebära att bidraget som sådant försämras. Vi föreslår att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om prövning av ett sådant system. Förslag i ärendet bör om möjligt föreläggas nästa års riksdag.

Med hänvisning till ovan anförda hemställas,

att riksdagen måtte besluta att statsbidrag till kostnader för lärare fr. o. m. den 1 juli må utgå med 100 procent av kostnaden, beräknad på sätt som nu sker,

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till här för erforderlig författningstext, samt

att riksdagen till *Bidrag till vissa lantbruksundervisningsanstalter: Avlöningar*, måtte anvisa ett förslagsanslag av 11 980 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1961

Harald Johnsson
i Skoglösa

Gunnar Larsson
i Luttra

Fritz Börjesson
i Glömminge

Einar Larsson

Alvar Andersson
i Knäred

Harald Larsson
i Hedenäset